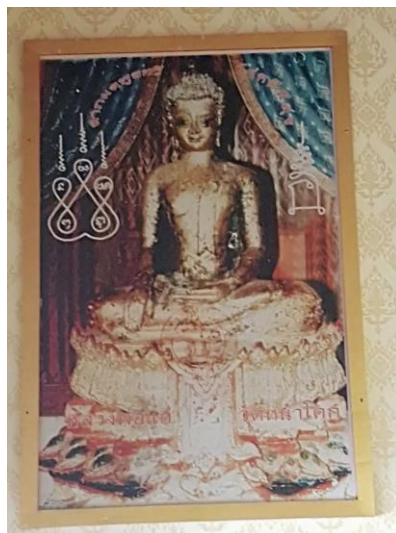

วัดหน้าโคก

“หลวงพ่อก่” วัดหน้าโคก ตั้งจิตต่อหน้าสมหวังตั้งปรารถนา “ตำบลดหน้าโคก” อำเภอดักไห้ จังหวัตพระนครศรีอยุธยา ในอดีตสมัยกรุงศรีอยุธยา บริเวณนี้มีชาวญวนอาศัยอยู่มากด้วยผู้หญิงเชื้อสายญวนชอบเกล้าผมมยทำให้เห็นหน้าผากผิดกับชาวบ้านในท้องถื่นอื่นๆ หนุ่มๆในท้องถื่นอื่นเห็นจึงเรียกว่า “ผู้หญิงหน้าโคก” ต่อมา...คํ่าว่าผู้หญิงได้เลือนหายไ้เหลือแต่คํ่าว่าหน้าโคกเท่านั้น ว่ากันว่านับแต่นั้นจึงเรียกบริเวณนี้ว่า “ตำบลดหน้าโคก” โดยผู้คนส่วนใหญ่ในพื้นที่ยึดอาชีพทำนาเป็นหลัก มีอาชีพเสริมด้วยการเลี้ยงไก่ไข่ เลี้ยงปลา มีแม่น้ำน้อยไหลผ่านตลอดปี ปัจจุบันตำบลดหน้าโคกที่ว่านี้ ด้านทางทิศเหนือเขตติดต่อกับตำบลบางจัก อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัตอ่างทอง

ทว่า...ในอีกบันทึกเรื่องราวเกี่ยวกับคํ่าว่า “ตำบลดหน้าโคก” นั้น ก็ไม่ปรากฏหลักฐานว่าเกิดขึ้นเมื่อใดกันแน่ สันนิษฐานว่าด้านทิศตะวันออกที่ติดกับตำบลโคกช้าง มีเรื่องเล่าต่อกันมาว่าในสมัยโบราณนานมาแล้ว มีความทุกข์ช้งนำช้งหลายเชือกมาอาบน้ำเป็นประจําที่ริมแม่น้ำน้อย ด้านตะวันออกของแม่น้ำน้อยแล้วพักอาศัยอยู่...บริเวณนี้เองมีเนินดินสูงพอสมควร หรือที่เรียกกันว่า “โคก” เมื่อเป็นเช่นนี้จึงเชื่อกันว่าเป็นที่มาของชื่อเรียกตำบลแห่งนี้ว่า “หน้าโคกช้าง” ด้วยอยู่ติดด้านหน้าของตำบลโคกช้าง นานวันเข้าคํ่าว่าช้างก็ได้เลือนหายไ้...เหลือไว้แต่คํ่าว่า “หน้าโคก” เมื่อครั้งเก่ก่อนสมัย รัตนโกสินทร์จึงเกิดชื่อนี้ขึ้นมา พร้อมๆกับประเทศสยามที่ได้แบ่งเขตเป็นจังหวัด อำเภอ ตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลหน้าโคกบันทึกประวัติไว้ว่า ตำบลหน้าโคกเกิดขึ้นก่อนสมัยรัตนโกสินทร์ เพราะเมื่อพุทธศักราช 2445 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ได้เคยเสด็จทางชลมารค มาทอดกฐินส่วนพระองค์ ณ วัดตึก เมื่อวันที่ 24 ตุลาคม พุทธศักราช 2451 ซึ่งเป็นวัดที่พระสหายของพระองค์ท่าน ถวายบ้านตึกเป็นวัด พระสหายของพระองค์มีนามว่า “ช้าง” ภรรยานายช้างชื่อ “เงิน” วัดตึกจึงได้นำมต่อท้าย “คชทริฎฐ”...เมื่อทอดกฐินเสร็จแล้วกลับมาลงเรือครุฑเหินเห็จขึ้นไปตามลำแม่น้ำน้อย เมื่อถึงวัดหน้าโคกจึงหยุดพักเสวยพระกระยาหาร พระองค์ทรงพักผ่อนอิริยาบถตามสมควร ขณะนั้นมีชาวบ้านมาเฝ้าจำนวนหนึ่งจึงมีพระดำรัสว่า “ที่นี่ลมพัดเย็นสบายดีมาก”...วัดนี้น่าจะมีชื่อใหม่ว่า “วัดสว่างอารมณ์เจริญ” ทางวัดมีหลักฐานที่พอจะเชื่อได้ เพราะพระสหายช้างถวายเตียงนอนแบบพิเศษไว้หลังหนึ่ง ปัจจุบันยังตั้งอยู่ที่หอสวดมนต์ ...เป็นเตียงที่วิจิตรพิสดาร สวยงามมาก

วัดหน้าโคกแห่งนี้เอง...เป็นที่ประดิษฐานของ “หลวงพ่อกะ” ตำนานความเชื่อ ความศรัทธา...“หลวงพ่อกะ” จากคำบอกเล่าสืบๆ ต่อกันมา เดิมทีนั้นท่านประดิษฐานอยู่บนเนินดินสูงเรียกว่า...“โคก” อยู่ข้างต้นโพธิ์นั้นบนแท่นฐานบัวก่อด้วยอิฐก้อนใหญ่ หลังคามุงด้วยสังกะสี ในสภาพแวดล้อมที่ขรุขระทรุดโทรมมาก แถมยังมีต้นไม้ขึ้นปกคลุมรกเรือเต็มไปหมด หลวงพ่อกะเป็นพระพุทธรูปนั่งปางมารวิชัย เนื้อหินทรายแดงแบบเศศตุม สันนิษฐานกันว่าเป็นพระพุทธรูปที่เก่าแก่มากอายุน่าจะกว่า 1,000 ปี ศรัทธาจากผู้คนที่มาต่อหลวงพ่อกะนั้นมีมาต่อเนื่องยาวนานนับแต่ในอดีตถึงปัจจุบัน...นับว่าเป็นพระพุทธรูปที่ศักดิ์สิทธิ์เป็นที่เคารพนับถือเป็นอย่างมากทั้งในตำบลหน้าโคกเองและตำบลพื้นที่ใกล้เคียง วันพระบุญใหญ่ พุทธศาสนิกชนยิ่งหลั่งไหลเข้ามากราบไหว้สักการบูชา ถวายอาหารคาวหวาน ดอกไม้ พวงมาลัย และไม้น้อยก็มีละครราชตรังจัดถวายผู้คนที่มาศรัทธาวาดหวังเข้าไปกราบไหว้ขอพรหลวงพ่อกะ ขอให้ประสบความสำเร็จในสิ่งต่างๆ ที่มุ่งหวังตามประสงค์ เมื่อสมหวังตั้งใจแล้วก็มิจิตศรัทธาทำบุญ ถวายองค์ผ้าป่าแล้วก็สำเร็จศรัทธาอันยิ่งใหญ่ด้วยการก่อสร้างมณฑป “วิหารหลวงพ่อกะ” ให้เป็นที่ประดิษฐานหลวงพ่อกะอย่างยิ่งใหญ่ งดงาม...อย่างที่เห็นกันในปัจจุบันนี้